

HONDURES
PAÍS DE DONES
VALENTES

GUATEMALA
DESNUTRICIÓ
INFANTIL

2018-19
MEMÒRIA
D'ACTIVITATS

L'ALTRA BOTIGA
SOMNIS
DE COTÓ

REVISTA

NÚM. 47 • DESEMBRE 2019

OXFAM
Intermón

Responsable

Tania Meyniel

Coordinadora de continguts

Rosana Poza

Editor de textos

David Aguilar

Editor gràfic

Pablo Tosco

Col·laboradors

Maria José Agejas, Itxaso Ferreras, Juanjo Martínez, Tania Meyniel, Eva Moure, Noemí Ponsico, Judit Saavedra, María Sánchez-Contador i Júlia Serramitjana

Disseny i maquetació

pica.agency

Impressió

Litografia Rosés

Dipòsit legal

B-23121/96

Publicació impresa 100%
en paper reciclat

Passa les pàgines
de la nostra revista a
www.oxfamintermon.org/revista
des de la teva
tauleta, mòbil o ordinador

Foto de portada: Lucas Aldana viu amb la seva família a la comunitat de Caparrosa, a la zona del Corredor Sec de Guatemala. És camperol i va ser beneficiari dels projectes d'Oxfam Intermón l'any 2015. Va rebre transferències amb les quals va comprar eines que li van permetre millorar el seu mitjà de vida. Ara té una parcel·la on conrea blat de moro, mongeta, iuca i alvocat però la manca de pluges d'enguany està afectant les seves collites.

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

SUMARI

NÚM. 47 | DESEMBRE 2019 | TRIMESTRAL

← Un grup de dones de la comunitat d'El Naranjo, municipi de Jocotán, Guatemala, acudeixen amb els fills i filles a un monitoratge nutricional mensual per avaluar el seu nivell de desnutrició.

PÀGINA 8

GUATEMALA NO POT ESPERAR

El canvi climàtic i la manca de pluges estan provocant la pèrdua de collites i dels mitjans de vida de les comunitats de l'entorn rural del Corredor Sec de Guatemala. Es tracta d'una veritable emergència climàtica que està tenint efectes devastadors en la vida dels seus habitants. Una de les conseqüències més greus és la relativa a la inseguretat alimentària i la desnutrició, que afecta amb especial duresa les criatures: la meitat dels nens i nenes menors de 5 anys pateixen desnutrició crònica; i, a la zona del Corredor Sec, aquesta situació n'arriba a afectar set de cada deu.

PÀGINA 16

HONDURES: UN VIATGE PER CONTAGIAR-NOS DE LA FORÇA DE LES DONES

Com cada any, un grup de col·laboradors ha conegut en primera persona el treball que fem gràcies al vostre suport. En aquesta ocasió, va ser Hondures el país de destinació triat, i la força i la valentia de les dones que hi van conèixer han fet que els nostres viatgers i viatgeres tornin amb la il·lusió i esperança de poder aconseguir un futur millor renovada.

PÀGINA 21

RESUM D'ACTIVITATS 2018-19

T'expliquem breument alguns dels passos que vam fer durant l'exercici passat, gràcies a la teva ajuda i a la dels milers de persones que confieu en la nostra organització. Continuem avançant per construir un futur sense pobresa. Som imparables.

GRÀCIES

José María Vera
Director general
d'Oxfam Intermón
@Chema_Vera

PÀGINA 3
EDITORIAL

PÀGINA 4
NOTÍCIES OXFAM

PÀGINA 6
NOTÍCIES MÓN

PÀGINA 8
DESNUTRICIÓ INFANTIL
A GUATEMALA

PÀGINA 14
INFORME: *QUI PAGA EL PREU?*

PÀGINA 16
HONDURES: PAÍS DE
DONES VALENTES

PÀGINA 21
RESUM D'ACTIVITATS
2018-19

PÀGINA 32
QUILÒMETRES PER AIGUA:
10 ANYS DEL TRAILWALKER

PÀGINA 34
L'ALTRA BOTIGA:
SOMNIS DE COTÓ

Em permetreu que, després de set apassionants anys com a director d'Oxfam Intermón, dediqui unes línies per acomiadar-me i per explicar-vos que he assumit la direcció executiva interina d'Oxfam Internacional, un canvi que visc amb molta il·lusió. Aquests anys han estat per a mi una etapa intensa, un temps d'estar a prop de les persones i comunitats que defensen la seva vida i els seus drets, de gestionar amb la màxima serietat i d'il·lusionar tothom qui s'ha apropiat a la nostra organització. Pilar Orenes, sotsdirectora fins avui i persona de gran experiència i reconeixement, assumirà la direcció d'Oxfam Intermón en aquest nou període.

Oxfam Intermón ha fet més de 60 anys i totes les persones (col·laboradores, treballadores, voluntàries, fins i tot aquelles per a les quals treballem) ens anem renovant i donant el relleu.

Ha estat un privilegi disposar d'un equip tècnic i de voluntariat tan professional i amb una base de col·laboradors i col·laboradores que tant de suport ens donen amb els seus recursos, les seves compres, les seves paraules o les seves signatures.

En aquest mateix exemplar exposem, precisament, algunes de les situacions a les quals les persones com tu doneu el vostre generós suport. Parlo, per exemple, del viatge que van fer alguns socis i sòcies a Hondures per conèixer els programes que hi desenvolupem. El nostre treball en aquest país té un fort component de gènere, una obligació en un estat on, en els dos últims anys, s'han produït 4.000 feminicidis, dels quals el 96% han quedat impunes. No us en perdeu la lectura, és emocionant.

Sense moure'ns de Centreamèrica, una de les regions del món més afectades per la pobresa i la desigualtat, viatgem també a Guatemala, el país que té la taxa de desnutrició més alta de tot Amèrica Llatina. La taxa és encara més elevada en l'anomenat Corredor Sec, la zona més afectada per l'emergència climàtica. Les

criatures paguen amb la seva fam el preu de la contaminació i de decisions que es prenen en despatxos molt llunyans. Des d'Oxfam Intermón denunciem que l'augment de les temperatures, generat sobretot per l'activitat humana, provoca inundacions, sequeres i huracans cada vegada més violents.

Els països rics són els que més contaminen i els que han de pagar pels efectes que les seves decisions produeixen entre la població més pobre i vulnerable del planeta, que és la que més en sofreix les conseqüències. Com passa a Somalilàndia, un altre dels països més violentats per l'emergència climàtica, on estem fent arribar aigua potable a 200.000 famílies al dia gràcies a l'energia solar.

No vull acabar sense recopilar més fites aconseguides en aquest últim exercici, que ja llegireu amb calma en la nostra memòria d'activitats del període 2018-19. Tres milions de persones han rebut suport al lemen gràcies a vosaltres. I continuem estant amb la població siriana, que fuig d'una guerra que ja compleix vuit anys. També fugen, per altres motius, molts veneçolans i veneçolanes; treballem a la frontera amb Colòmbia, intentant que la seva ruta sigui més segura.

A l'Àfrica de l'Oest i Nicaragua hem contribuït a generar ocupació, a millorar l'alimentació i a fer front al desastre climàtic. A Guatemala i el Marroc, a generar debat contra el masclisme i lluitar contra el tràfic de persones. A Burkina Faso, a fer que els impostos pugin (sí, pugin, per reforçar la despesa social). Al Perú, a aconseguir una llei contra l'elusió fiscal gràcies a les mobilitzacions...

Exemples d'actuacions molt diverses, però totes amb un únic enemic: la desigualtat, que és el puntal de la pobresa. Gràcies per ajudar-nos a construir un futur sense pobresa.

MÚSICA I TEATRE PER RETRE COMPTES

Entre els anys 2018 i 2019, a més de 19 milions de persones els ha millorat la vida gràcies a la seva pròpia empenta i a la col·laboració de milers de persones a través d'Oxfam Intermón (més informació a les pàgines 21-31 d'aquesta revista) i les altres 18 organitzacions amb les quals formem la confederació Oxfam.

La transparència, juntament amb l'empoderament i la inclusió, és un dels nostres valors, i per això una vegada més, abans d'acabar l'any, hem compartit amb els nostres col·laboradors i col·laboradores un resum de les activitats i projectes duts a terme durant l'exercici econòmic 2018-19. Ho hem fet amb dues jornades presencials, a Barcelona i Madrid, els dies 26 de novembre i 2 de desembre, respectivament.

Aquest any, a més, hem gaudit de la presència de la companyia artística amateur d'Oxfam Intermón, formada per treballadores i treballadors de l'organització que senten passió per diferents

disciplines artístiques i per la seva feina, i que de manera voluntària han volgut donar vida a les històries de les persones per a les quals treballem. Mitjançant la seva actuació teatral i musical, van testimoniar la vida i les experiències d'algunes de les persones a què donem suport en els diferents països on estem presents.

Gràcies a totes i a tots per continuar construint un futur sense pobresa.

Més informació a:

www.OxfamIntermon.org/setmanatransparencia

LA CAMPANYA "JUNTES SOM VICTORIA" APLEGA ARTISTES I CIUTADANIA A FAVOR DE LES DEFENSORES A COLÒMBIA

Us presentem la Victoria. Ella és la suma de moltes dones: el seu rostre s'ha creat amb realitat virtual combinant les cares de les defensores del territori i el medi ambient assassinades a Colòmbia des que es van firmar els acords de pau l'any 2016. La Victoria és la veu que recull la veu de totes.

A Colòmbia, com vam explicar en el número anterior de la nostra revista, la guerra pels recursos naturals s'ha agreujat, i qui més la pateix és el comú de la gent, especialment les dones camperoles i indígenes. Per defensar la terra i el medi ambient, estan patint amenaces, atacs i assassinats. Per aquest motiu, des d'Oxfam, juntament amb la

Plataforma de Mujeres Rurales, el Programa Somos Defensores i Land International, promovem la campanya "Juntas som Victoria", amb la qual demanem que el Govern colombià escolti aquestes dones i apliqui mesures de prevenció i protecció urgents, efectives i amb enfocament de gènere, col·lectiu, ètnic i territorial.

La campanya té el suport de les actrius Juana Acosta i Adriana Ugarte, els rostres de les quals es fonen amb el de la Victoria en una impactant manera de difondre aquesta situació. També s'hi han sumat artistes d'altres àmbits. Per exemple, Raquel Riba Rossy ha il·lustrat el lema amb el qual hem produït unes samarretes de comerç just els beneficis de

les quals es destinaran a les organitzacions colombianes i ha confeccionat el cartell amb què diferents personatges mostren a les xarxes socials la seva adhesió a la campanya. Així ho han fet el seu personatge Lola Vendetta i diversos cantants i grups colombians, com ara Carlos Vives, Aterciopelados o Marta Gómez. Així mateix, Bomba Estéreo ha cedit la seva cançó "Flower Power" a la campanya i Monsieur Periné ha compartit l'escenari i el protagonisme amb diverses defensores en la seva última gira de concerts per Colòmbia, per tal d'amplificar la seva veu.

Més informació a:

juntassomosvictoria.org

QUI FA LES PARTS...

Les empreses poden contribuir a l'augment o la disminució de la desigualtat entre la ciutadania dels països on operen, principalment de tres maneres: els salaris que paguen, els impostos que tributen i els dividendes que reparteixen.

En el nostre informe "Qui fa les parts..." hem observat com es comporten en aquests tres aspectes les empreses de l'IBEX 35, i la conclusió és que propicien l'augment de la desigualtat.

Paguen salaris absurds als seus màxims responsables alhora que les plantilles cobren, de mitjana, 123 vegades menys, i les dones que hi treballen guanyen un 15% menys que els seus companys. D'altra banda, les empreses de l'IBEX 35 encara mantenen 805 filials en paradisos fiscals.

On van a parar els diners que no paguen en impostos i que tampoc no destinen als seus treballadors, i molt menys a les treballadores? Doncs bàsicament a repartir dividendes entre els accionistes. Durant els darrers cinc anys, de cada 4 euros que aquestes empreses han guanyat, 3 euros han anat a a les mans dels seus accionistes.

Des d'Oxfam Intermón proposem solucions per posar fi a aquesta situació. Demanem al Govern espanyol que s'incrementi el salari mínim interprofessional fins als 1.000 euros l'any 2020 i que es reforcin les inspeccions laborals. I, en matèria fiscal, creiem necessària una llista negra espanyola de paradisos fiscals actualitzada, així com més sancions i que només s'inclouguin en els processos de contractació pública les empreses que no constin en aquesta llista. A les empreses, per la seva banda, els demanem transparència, amb mesures com publicar la ràtio entre salaris (diferència entre el que cobren els homes i les dones), establir un sistema de quotes en els òrgans de direcció o posar fi a la seva presència no justificada en paradisos fiscals.

"Les empreses de l'IBEX 35", explica Miguel Alba, economista expert en desigualtat i empreses i autor de l'informe, "són actors clau en l'evolució de la desigualtat. La seva responsabilitat és enorme i la conclusió és que la majoria no estan responnent com caldria".

Més informació a:
bit.ly/Informe_ibex35

ELS ALTS EXECUTIUS DE L'IBEX 35 COBREN 123 VEGADES EL SALARI MITJÀ DE LES SEVES PLANTILLES

LES DONES QUE TREBALLEN EN EMPRESSES DE L'IBEX 35 GUANYEN UN 15% MENYS QUE ELS SEUS COMPAÑYS

RAPEJAR PER DIR PROU A LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES I LES NENES

Això és el que pretén la campanya #SayEnoughCypher per tal de qüestionar les normes socials que justifiquen la violència contra les dones i les nenes. Amb aquesta iniciativa, i a través dels missatges "L'amor no justifica mai la violència" i "Hi ha mil maneres d'estimar sense violència", Oxfam busca posar en dubte les normes socials, actituds i creences que justifiquen les diferents formes de violència envers aquest col·lectiu. Per a això, convidem el jovent del món a desafiar aquestes pautes a través de la poesia oral. Com? Amb 16 dies d'activisme digital rapejant a les xarxes socials.

Entre el 25 de novembre (Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona) i el 10 de desembre, les xarxes socials acullen un *cypher* o batalla de rap, que és una mena de reunió per improvisar raps. Amb aquesta campanya, que gaudeix de la participació d'artistes com Rebeca Lane, Líricas del Caos o La Reyna y la Real, animem a tothom a gravar-se en vídeo parlant d'un tema relacionat amb la violència contra les dones i les nenes: l'erradicació de l'assetjament sexual o de la violència domèstica, el moviment Me Too, les relacions romàntiques saludables, la sororitat, etc. Després cal publicar els vídeos en les xarxes socials, especialment a Instagram.

A Oxfam Intermón fa més de 30 anys que treballem juntament amb organitzacions aliades de dones o feministes contra la discriminació perquè les dones puguin viure lliures de les violències i exercir el seu dret a l'educació, a l'accés a la terra, a la seguretat, al treball i a la participació política. La desigualtat de gènere és causa i conseqüència estructural de la pobresa i menyscaba greument els drets de les dones i les nenes.

Més informació a:
bit.ly/dones25N

MOBILITZACIÓ MUNDIAL HISTÒRICA PEL CLIMA

El canvi climàtic va copar els carrers i els diaris durant els set dies que van durar les mobilitzacions pel clima (del 20 al 27 de setembre). La Setmana d'Acció Global ens va deixar dades rècord: més de 7,6 milions de persones van sortir al carrer en 185 països. De Jakarta a Nova York, de Berlín a Kampala, d'Istanbul a Quebec, de Barcelona a Sevilla..., ciutats grans i pobles petits es van unir a la mobilització climàtica més gran de la història. Aquesta iniciativa, que va tenir més de 6.000 accions, va sorgir de col·lectius, actors i aliances a escala global que s'han ajuntat per aconseguir el màxim impacte possible fent que la veu de la ciutadania se senti alta i clara.

UNA SETMANA QUE DURA ANYS

Des d'Oxfam Intermón ens vam sumar a les propostes dels diferents territoris amb l'experiència que tenim en la temàtica. Aquesta setmana, però, no va ser una acció aïllada a favor del clima, sinó part d'un procés en el qual fa anys que lluitem: presentem informes, treballem en projectes de resiliència per a les persones que viuen en els països més afectats, fem campanyes de sensibilització sobre les conseqüències de la crisi climàtica i sobre com hi donem resposta, i també participem

en les cimeres mundials. Per exemple, del 2 al 13 de desembre, Chema Vera, director general interí d'Oxfam Internacional, participa en la COP25 que es duu a terme a Madrid. Aquesta Conferència de les Parts (COP) és l'òrgan de decisió suprem de la Convenció marc de les Nacions Unides, un tractat que estableix les obligacions bàsiques dels seus 196 estats membres (inclosos els de la Unió Europea) per combatre el canvi climàtic.

EN EL TEMPS DE DESCOMPTE

Precisament, la cimera sobre canvi climàtic organitzada per l'ONU el passat mes de setembre a Nova York va ser clau per calibrar les perspectives d'èxit en la lluita contra l'escalfament global. En aquesta reunió es van avaluar els plans d'acció climàtica posats en pràctica pels governs des de l'Acord de París (2015), que segons els últims informes es queden lluny dels objectius previstos. Justament, en el nostre informe *Qui paga el preu?* constatem que són les persones més pobres les que estan pagant el preu més alt de l'emergència climàtica (més informació a les pàgines 14-15 d'aquesta revista). A la capital francesa es va pactar aturar l'increment de les temperatures per sota de 2 graus centígrads respecte dels

nivells preindustrials, però les emissions de gasos hivernacle continuen creixent i ho continuaran fent si no s'actua amb més exigència, i això provocarà nous estralls climàtics: ones de calor, desglaços, pujada del nivell del mar, sequeres, inundacions... Amb els compromisos de l'Acord de París, els països signataris (tots menys els Estats Units) tenen de termini fins al final del 2020 per actualitzar o millorar les seves promeses, contribucions o plans nacionals d'acció climàtica.

La Setmana d'Acció Global va ser clau per visibilitzar la problemàtica del clima a tot el món. Però això no s'acaba aquí. El 2020 seguirem des d'Oxfam Intermón amb més accions per lluitar contra la crisi climàtica. Serà un any decisiu i necessitem la implicació de tothom per garantir un futur millor. El que succeirà d'ara endavant depèn de nosaltres. La ciutadania ha de continuar amb l'empenta que ha tingut fins ara; només així aconseguirem que els diferents actors compleixin els seus compromisos mediambientals.

Més informació a:
bit.ly/efectes-canvi-climatic

© Josefina Arieta / Oxfam Intermón

Què fa Oxfam davant la crisi climàtica

■ El canvi climàtic afecta especialment les persones més pobres i els provoca crisis de fam i desplaçaments forçats. Per això el nostre treball se centra a assegurar aliments i feina digna per millorar les condicions de vida de la gent més vulnerable. Ho fem en col·laboració amb organitzacions locals, sense crear dependències i acompanyant les persones en el seu esforç per accedir a uns mitjans de vida sostenibles.

© Carlos Sánchez

L'AMAZÒNIA, EN FLAMES

L'agost passat, el món sencer se sorprenia amb les commovedores imatges de l'Amazònia en flames. Hi vàiem com milers d'hectàrees de bosc tropical eren arrasades pels incendis, i centenars de mitjans de comunicació, xarxes socials, líders mundials i oenagès feien crides a preservar aquesta regió. Des d'Oxfam Intermón també ens vam sumar a les peticions.

En comparació amb les xifres d'anys anteriors des del 2010 (per al mateix període de l'any), aquests incendis de la selva amazònica constitueixen una punta alarmant. Majoritàriament, es produeixen en temporades de sequera, quan la tala i la crema d'arbres busca l'obtenció de recursos naturals per a la indústria de la fusta, a més de l'aclariment del bosc per donar-hi pas a activitats de ramaderia, agricultura i explotació minera. La tala i crema d'arbres a l'Amazònia és una activitat generalment il·legal dins dels països d'aquesta zona, mentre que la protecció del medi ambient està sent feble.

La importància de l'Amazònia per al clima és inqüestionable, ja que proporciona oxigen, reté CO₂ i afecta els patrons de temperatura i precipitació en una gran part del planeta. Recuperar un bosc tropical resulta molt difícil: és prioritari conservar-los.

QUÈ ESTEM FENT PER PROTEGIR LA SELVA AMAZÒNICA I ELS SEUS HABITANTS?

Treballem a l'Amazònia des de fa més de 50 anys, amb diferents iniciatives, posant els esforços en la preservació d'aquesta zona i en la defensa dels drets de les comunitats indígenes que l'habiten, sempre amb l'accent en la desigualtat que sofreixen.

Treballem al Perú, a Colòmbia i a Bolívia amb organitzacions sòcies locals per combatre-hi la pobresa i l'acaparament de terres, oferir

alternatives de vida per adaptar-se al canvi climàtic i visibilitzar i frenar les amenaces contra les persones defensores del medi ambient. A Bolívia, per exemple, treballem al nord de l'Amazones per fer front al canvi climàtic a través de l'agrosilvicultura i mitjançant el programa "Governança i gestió dels recursos naturals" vetllem pel desenvolupament sostenible basat en la governança territorial.

LA NOSTRA RESPOSTA DAVANT ELS INCENDIS

Des d'Oxfam Intermón hem engegat una campanya per demanar al Govern espanyol que aprovi urgentment un fons de cooperació que ajudi a la recuperació d'aquestes comunitats i prengui mesures a llarg termini contra els efectes del canvi climàtic, que des de fa anys té conseqüències severes per a les persones que viuen en la regió afectada. Fins ara, hem aconseguit més de 15.000 signatures i donatius que ens han permès atendre centenars de famílies afectades de zones com el Bosque Chiquitano, al departament bolivià de Santa Cruz. Les seves terres han estat arrasades i han vist el seu mitjà de vida reduït a cendres. Tan sols en aquest país, l'emergència per incendis forestals ha deixat una situació desastrosa, que ha afectat més de 4.000 famílies, 713.000 hectàrees de bosc i un milió d'hectàrees de camps. Els nostres equips han distribuït aigua potable i unes 8 tones d'aliments a més de 700 famílies indígenes i camperoles.

Més informació a
bit.ly/Amazonia_Bolivia

DESNUTRICIÓ INFANTIL A GUATEMALA: NO PODEM ESPERAR

El canvi climàtic i la manca de pluges estan provocant la pèrdua de collites i dels mitjans de vida en les comunitats de l'entorn rural del Corredor Sec de Guatemala. Una de les conseqüències més greus és la desnutrició que pateixen els nens i nenes, que arriba a afectar set de cada deu menors de 5 anys. **Text:** Júlia Serramitjana, periodista del Departament de

Comunicació | **Fotos:** Pablo Tosco / Oxfam Intermón

Guatemala és coneguda com “el país de l’eterna primavera” per la diversitat de la seva flora. Expliquen que el nom d’aquest país centreamericà procedeix del nàhuatl *quauhtlemallan*, que significa “lloc amb molts arbres”. A la zona coneguda amb el nom de Corredor Sec, però, aquesta fertilitat brilla per la seva absència. Allà, fa temps que l’“eterna primavera” ha deixat pas a panotxes seques, mongetes malmeses i manca d’oportunitats a causa de la crisi climàtica i la pobresa.

Aquests últims anys, els efectes del canvi climàtic han aguditzat la manca de pluges en aquesta zona àrida i de terra poc fèrtil. Les conseqüències han estat fatals per a les persones que hi viuen. La crisi climàtica ha provocat alteracions en el cicle pluvial, i això es tradueix en èpoques de sequera més freqüents i més intenses, que alternen amb períodes de pluges i tempestes torrencials. Els efectes d’aquest canvi de patró climàtic són devastadors per a l’agricultura de

subsistència que predomina a la zona, principalment dedicada al cultiu del blat de moro i la mongeta.

La crisi climàtica afecta sobretot la gent més vulnerable, les persones que tenen més dificultats per fer-hi front i que menys han contribuït a provocar-la. Així, doncs, estem davant un còctel explosiu...

Una de les conseqüències més greus d’aquesta crisi climàtica és la relativa a la inseguretat alimentària i la desnutrició, que afecta amb especial duresa les criatures: a Guatemala, la meitat dels nens i nenes menors de 5 anys pateixen desnutrició crònica; i, a la zona del Corredor Sec, aquesta situació n’arriba a afectar set de cada deu. Els efectes del canvi climàtic estan agreujant la ja complexa situació d’aquestes comunitats, i això provoca migracions tant internes com externes.

La situació empitjora a causa de la poca presència de l’Estat a les zones rurals,

→ Clenda Marisol Ramírez Pérez viu amb les seves dues filles i el seu marit a la comunitat de Matazano. El seu marit és jornaler, però amb molt poques possibilitats de treballar: tenen una petita parcel·la de blat de moro que, a causa de la sequera, no ha madurat.

amb infraestructures i serveis socials limitats, fet al qual se sumen la debilitat de les institucions i l'escassetat de programes de protecció social.

DESTRUCCIÓ DE COLLITES

Els períodes de sequera estan provocant la pèrdua dels mitjans de vida de les comunitats de l'entorn rural, i les famílies afectades, ancorades en una pobresa severa i en alguns casos extrema, no disposen de prou menjar per poder tirar endavant. Les seves oportunitats desapareixen. A Chiquimula i al llarg de tot el Corredor Sec guatemalenc, la sequera hi ha tingut unes conseqüències terribles: les famílies lluiten per obtenir els aliments que els calen, i per a moltes persones les oportunitats d'aconseguir una feina de temporada, com ara recol·lectar cafè, també s'han esvaït.

La dràstica reducció de les pluges ha privat aquest any la petita agricultura d'entre el 60% i el 70% de les collites de mongeta, un dels aliments bàsics de pràcticament totes les dietes rurals. Sense recursos, moltes de les persones que s'hi dediquen no han pogut ni tan sols plantar durant la segona temporada.

Lucas Aldana és un camperol que viu a la comunitat de Caparrosa. Té cinc fills i tres filles. Lucas recorda l'any 2015 com el punt d'inici d'aquest canvi en el clima. Les collites es perdien, però ell no es donava per vençut. Aquell any, gràcies a un projecte d'Oxfam Intermón i el nostre soci local ASEDECHI (Asociación de Servicios y Desarrollo Socioeconómico de Chiquimula), va rebre transferències bancàries amb les quals va poder comprar diverses eines que li van servir per millorar els seus mitjans de vida; per exemple, una mànega per optimitzar el seu sistema de reg i augmentar així la qualitat dels seus cultius d'hortalisses, que li van servir de complement quan la mongeta i el blat de moro es van perdre.

El Lucas té clar que vol tirar endavant, però per a això li cal suport. El 2015, quan tot anava malament, li van dir que un dels seus fills patia desnutrició. Va ser un cop dur per a ell: "Em vaig sentir afligit perquè sabia que el meu xicot estava en perill i jo ho notava. Ho notava perquè estava molt prim". De mica en mica, va poder comprar menjar i alguns medicaments gràcies a l'ajuda monetària que anava rebent en forma de transferències. I el noi es va anar recuperant.

Ara, el Lucas és el propietari d'una parcel·la on té blat de moro, mongeta i també iuca

A la zona del Corredor Sec de Guatemala, la desnutrició arriba a afectar set de cada deu menors de 5 anys

i alvocat, que va començar a conrear gràcies al suport d'Oxfam Intermón. Però, un altre cop, malgrat l'esforç, veu com la manca de pluges està afectant les seves collites, sobretot la de mongeta, que és la més malmesa. El Lucas agafa un matoll de mongeta i ens el mostra a les mans amb els ulls humits: "Què podem treure d'això? No hi ha res. Ni una beina!". Fa més de vint dies que no plou.

EL FANTASMA DE LA DESNUTRICIÓ

Josefa Jerónimo es lleva cada matí quan encara no ha sortit el sol i prepara l'esmorzar de les seves filles. Viu a la comunitat d'El Naranjo, un poblet on els camps de blat de moro, ara secs, entapissen els vessants dels turons. Viu en una casa de fusta coberta per fulles de palma a la qual s'accedeix des de la carretera principal pujant una costa. Normalment prepara tortilles de blat de moro amb sal. Quan pot, hi afegeix mongetes o una mica de carn que compra al mercat de Jocotán, a una hora de la seva comunitat.

La seva filla gran, la Isabel, va patir desnutrició quan era petita. La Josefa i el seu marit ho recorden com una època difícil. Segons explica la Josefa, ja li va venir de l'embaràs, perquè ella continuava treballant molt i tenia poca cosa per menjar. Quan la Isabel va estar malalta, va haver de deixar d'anar a escola i es va estar tres setmanes en un centre de recuperació nutricional, rebent atenció mèdica; després va seguir un tractament a casa. La nena està patint seqüeles: les dificultats d'aprenentatge derivades de la desnutrició fan que vagi endarrerida en els estudis, admeten els seus pares.

La Josefa és beneficiària dels projectes que duem a terme en aquesta comunitat. Gràcies a aquests projectes, 32 famílies reben suport i poden tenir coriandre, julivert, raves, cebes, remolatxes, bledes i espinacs per enriquir la dieta. La Josefa rep també transferències econòmiques cada quinze dies, la qual cosa li permet comprar productes de primera necessitat. A més, assisteix al monitoratge nutricional que fem a la seva comunitat una vegada al mes, per descartar qualsevol problema de salut que puguin tenir les seves filles.

↑ Josefa Jerónimo García viu a la comunitat d'El Naranjo. Es troba en una situació de gran vulnerabilitat, ja que no té terres ni feina. És beneficiària dels projectes de transferència de diners d'Oxfam Intermón.

→ Lucas Aldana és camperol i va ser beneficiari dels projectes d'Oxfam Intermón el 2015. Té una parcel·la on conrea blat de moro, mongeta i hortalisses. Enguany, la manca de pluges ha afectat greument les seves collites.

El monitoratge nutricional serveix per avaluar el nivell de desnutrició dels infants. De mitjana, es fa aquest seguiment a uns 60 nens i nenes de famílies en situació de vulnerabilitat. L'equip tècnic els mesura i els pesa i, quan són diagnosticats de desnutrició severa, lliura a les famílies cinc paquets de farina fortificada, un complement alimentari que ajuda a pal·liar la manca d'aliments. A més, fem un seguiment de la seva evolució, però treballar aquí no és fàcil: al centre de salut on es duu a terme gairebé no tenen medicaments i tan sols hi ha un infermer; no hi ha cap mèdic.

El monitoratge de més de 18.000 nens i nenes menors de 5 anys efectuat mensualment per Oxfam Intermón i socis locals durant els últims quatre anys ha posat en evidència un increment de la desnutrició crònica al Corredor Sec: s'ha passat del 60,9% l'any 2016 al 67,8% el 2019 (6,9% d'increment en aquest període), i la situació s'associa a l'impacte del canvi

Les famílies, en haver-se malmès les collites, han perdut la seva font d'ingressos, a més del menjar

climàtic en la producció d'aliments per a l'autoconsum i a la baixa i poc efectiva inversió pública per protegir les famílies més vulnerables.

UNA GREU CRISI HUMANITÀRIA

Només a Guatemala, Hondures i El Salvador, es calcula que uns 3,5 milions de persones no tenen prou menjar a causa de la manca de pluges. L'escassetat d'aliments ha arribat a cotes de crisi. Una enquesta realitzada l'any passat en 32 comunitats de Chiquimula (Guatemala) amb la col·laboració d'Oxfam Intermón va revelar que en gairebé una quarta part d'aquestes poblacions

el nivell de desnutrició infantil severa en nens i nenes de fins a 5 anys era d'entre el 3,5% i l'11% durant la collita, un moment en el qual hauria d'haver-hi abundància d'aliments. Els índexs són superiors a la mitjana nacional.

Les xifres són alarmants: Guatemala té un 46,5% de menors de 5 anys amb desnutrició crònica, la xifra més alta de Llatinoamèrica i la sisena més alta del món. Es tracta d'una crisi humanitària que va en augment i de la qual gairebé no es parla. La situació és tan greu que no n'hi ha prou amb el treball que les organitzacions humanitàries duem a terme al país des de fa anys, amb projectes d'adaptació a les conseqüències del canvi climàtic. Els casos més greus de desnutrició infantil cal tractar-los en centres de recuperació.

A més de la desnutrició, hi ha altres problemes greus. Les famílies, en haver-se malmès les collites, han perdut la seva font d'ingressos, a més del menjar. Per això, perquè les famílies puguin aconseguir prou menjar (principalment, durant l'època de sequera) i resistir, cal intervenir amb altres mesures humanitàries d'urgència, com són les transferències de diners, que es prioritzen per a les famílies on hi ha menors amb desnutrició.

També continuem engegant iniciatives perquè les persones tinguin més capacitats i més eines per suportar millor l'emergència

Les xifres de desnutrició a Guatemala són alarmants: un 46,5% de nens i nenes de menys de 5 anys pateixen desnutrició crònica. És la xifra més alta de Llatinoamèrica i la sisena més alta del món

climàtica i puguin recuperar-se de les seves escomeses. En són exemples la formació en agricultura ecològica, el lliurament de llavors i estris, la promoció de tècniques d'aprofitament d'aigua i l'impuls de projectes que tenen com a principals beneficiàries les dones, que s'organitzen per augmentar plegades l'impacte positiu en les seves comunitats.

MANCA D'OPORTUNITATS I DESPLAÇAMENT

Una anàlisi efectuada amb dades de l'any 2018 posa de manifest que existeix una correlació estadísticament significativa entre la migració i el deteriorament de la situació alimentària. La gent fa tot el possible per aguantar, reduint el nombre d'àpats i la quantitat de menjar, però, quan no n'hi ha prou amb això, moltes persones decideixen migrar, recurrent grans distàncies a la recerca de feina i, de vegades, emportant-se amb elles

tota la família. En els últims quatre anys, el 18% de les persones que han marxat de Guatemala ho han fet per culpa dels efectes climàtics adversos.

Silveria Pérez té 28 anys i quatre fills, un d'ells desnodrit. Viu a la comunitat de Caparrosa, on disposa d'un petit hort on conrea raves i julivert que rep del projecte que tenim en aquesta població. Ens descriu què li suggereix la paraula *desnutrició*: "Quan et diuen que el teu nen està desnodrit, és que està en risc. T'espantes molt i penses que el nen pot morir. De debò. El dia que t'ho diuen, ja no dorms, no deixes de pensar què pots fer perquè es recuperi. Però, sense mitjans, no hi ha manera d'aconseguir-ho".

El seu marit marxa a temporades per anar a treballar a Mèxic a la recerca d'oportunitats. "Ara ens mengem les tortilles soles. Com que no hi ha mongetes, només podem preparar això. El que guanya el meu marit no és suficient perquè ell ha de comprar-se el menjar i pagar-se les despeses mentre està a Mèxic. El que porta aquí ja és poca cosa. I com que és poc, ja no ens arriba per comprar totes les coses que necessitem, ni tan sols per a una lliura de blat de moro".

A Guatemala, 1,3 milions de persones han requerit assistència alimentària durant aquest 2019 per la pèrdua de cultius per al consum familiar ocasionada pel fenomen

← Silveria Pérez viu a la zona del Corredor Sec. Té quatre fills, un dels quals pateix desnutrició. El seu marit es veu obligat a anar a treballar per temporades a Mèxic per poder sostenir l'economia familiar.

↑ El doctor Juan Manuel Mejía, durant la revisió d'una nena afectada per la desnutrició. És l'encarregat del Centre de Salut de Jocotán, on també hi ha el Centre de Recuperació Nutricional.

d'El Niño durant la campanya agrícola del 2018. Dades confirmades per Oxfam i els nostres socis locals en una avaluació de seguretat alimentària feta el 2018 ens permeten calcular que 550.000 persones necessiten assistència alimentària en els 81 municipis del Corredor Sec (Guatemala té 340 municipis en total).

L'anàlisi també posa de manifest que les llars que experimenten un deteriorament alimentari més fort presenten una migració de dones més elevada, i que les dones del Corredor Sec migren majoritàriament cap a l'interior del país (86,5%). En aquest context, la migració de les dones sembla haver esdevingut una "última línia de defensa" contra la fam per a les famílies del Corredor Sec.

LA RECUPERACIÓ

El doctor Juan Manuel Mejía és l'encarregat del Centre de Salut de Jocotán, on també hi ha el Centre de Recuperació Nutricional. Hi acudeixen principalment mares, però de vegades també pares, amb els seus fills i filles de les comunitats d'aquest municipi. Ell ha pogut veure al llarg dels anys el comportament de la nutrició en la regió. En el moment en què el vam visitar, l'agost del 2019, hi havia ingressats quatre menors amb desnutrició aguda. Els nens i nenes reben tractament durant 15 dies com a mínim, juntament amb les seves famílies.

"La desnutrició sempre ha existit. En els 14 anys que he treballat aquí he vist una quantitat considerable de nens i nenes que la patien. Hem millorat en algunes àrees: per exemple, en la preparació del personal que la tracta, nous models perquè es recuperin, tractaments ambulatoris que s'apliquen ara en la comunitat, i en el tractament hospitalari, que fem directament nosaltres. La desnutrició és multicausal, té molts

orígens. Sovint, el tipus d'habitatge no és adequat, no hi ha les condicions de salubritat necessàries; de vegades tampoc no hi ha latrines. L'aigua potable és molt important, algunes persones només la van a recollir a algunes vessants, a alguns pous, no tenen aigua entubada a casa seva", explica.

El doctor Mejía explica també que els efectes de la desnutrició són devastadors per al futur dels nens i nenes si no es tracta a temps: "Si es produeix en els primers cinc anys de vida, el cervell no es desenvolupa com caldria. Els petits no creixen prou i sofreixen debilitats físiques. Els queden seqüeles".

Tenir blat de moro i mongeta és clau per poder fer front a la desnutrició: "Si no tenim els aliments bàsics, que són el blat de moro i la mongeta, hi ha un risc. La barreja de la mongeta amb la tortilla genera els nutrients necessaris perquè el nen o nena pugui estar bé, i són aliments que es cullen en les nostres comunitats", explica el doctor.

I és que, al Corredor Sec de Guatemala, quan no hi ha mongeta ni blat de moro, tampoc no hi ha primavera.

Més informació a:
www.OxfamIntermon.org/NoPodemEsperar

Què és el Corredor Sec

El Corredor Sec és un dels territoris més fràgils de l'Amèrica Central i una de les zones del món més susceptibles a la variabilitat i el canvi del clima. Abasta territoris de Guatemala, Hondures, El Salvador i Panamà, i s'hi practica una agricultura de subsistència que gira al voltant de la mongeta i el blat de moro. Les llargues èpoques sense precipitacions compliquen el conreu d'aquests grans bàsics. En els anys de pluges més intenses, les fortes tempestes tropicals devasten el treball dels camperols i camperoles. A més, la freqüència i magnitud de les sequeres i inundacions ha crescut aquests últims anys, a causa del canvi climàtic i la degradació ambiental. A Guatemala, aquesta regió semiàrida s'estén pels departaments de Baja Verapaz, Zacapa, El Progreso, Jalapa, Jutiapa, Santa Rosa i Chiquimula.

La desnutrició infantil, en xifres

- Entre un 30% i un 40% de l'alimentació anual de les llars vulnerables del Corredor Sec depèn de la producció agrícola.
- Des del 2015, els canvis en els patrons de pluges han ocasionat pèrdues superiors al 80% en aquest tipus de producció.
- 1,3 milions d'habitants de Guatemala es troben en situació de vulnerabilitat alimentària i han necessitat assistència el 2019.
- En els 81 municipis del Corredor Sec, hi viuen 550.000 persones.

QUI PAGA EL PREU DEL CANVI CLIMÀTIC?

↑ Somàlia sofreix una sequera severa des del 2016 i la situació està empitjorant. Com a tota l'àrea de la Banya d'Àfrica, les sequeres s'estan tornant més recurrents i més severes per culpa del canvi climàtic. Oxfam treballa per enfortir les capacitats de recuperació i adaptació de les comunitats contra els efectes de la sequera, els brots de malalties que es transmeten per l'aigua i els riscos de conflicte a causa de l'accés limitat a l'aigua potable.

Les persones més pobres reben menys d'un cèntim al dia per protegir-se dels impactes que la crisi climàtica ocasiona. El passat mes de setembre, coincidint amb la Cimera sobre l'Acció Climàtica de les Nacions Unides, que va tenir lloc a Nova York, vam publicar *Qui paga el preu?*, un informe que explica això a través dels exemples de la Banya d'Àfrica i Moçambic.

Text: Júlia Serramitjana, periodista del Departament de Comunicació

L'informe destaca que la població de Moçambic i la Banya d'Àfrica està assumint un cost humà i econòmic cada vegada més gran a causa dels desastres climàtics, dels quals no té pràcticament cap responsabilitat. I és que milions de persones ja estan patint les conseqüències de les sequeres perllongades i de la destrucció provocada pels ciclons.

Com s'explica això? Els 48 països menys desenvolupats del món tan sols reben entre 2.400 milions i 3.400 milions de dòlars anuals en concepte de finançament real per a l'adaptació al canvi climàtic. Això equival a uns 3 dòlars per persona l'any, la qual cosa significa menys d'un cèntim al dia.

Es tracta d'un avís aterridor del que pot succeir si no es prenen mesures urgents. Els dos ciclons que han assolat Moçambic aquest any hi han provocat danys per valor de 3.200 milions de dòlars, una xifra equivalent a més d'una cinquena part del producte interior brut (PIB) d'aquest país. És com si hi hagués hagut 23 huracans Katrina als Estats Units.

AJUT HUMANITARI PER SOBREVIVRE

La sequera que ha arruïnat la Banya d'Àfrica l'últim any ha provocat que més de 15 milions de persones de Somàlia, Etiòpia i Kenya depenguin de l'ajut humanitari per sobreviure. També a Moçambic, 2,6 milions de persones necessiten assistència a causa dels continus ciclons.

Segons l'informe, un finançament anual per lluitar contra el canvi climàtic permetria a aquests països reduir l'impacte dels fenòmens climàtics extrems; per exemple, per mitjà de la diversificació dels cultius, la gestió dels recursos hídrics o la inversió en la millora dels sistemes de vigilància meteorològica.

COM S'HA ARRIBAT A AQUESTA SITUACIÓ?

L'any 2009, els països rics van acordar que el 2020 destinarien 100.000 milions de dòlars anuals a la lluita contra el canvi climàtic, amb l'objectiu d'ajudar els països més pobres a adaptar-se als seus efectes i reduir les seves emissions. El passat 13 de setembre, els països desenvolupats van declarar haver aportat 71.000 milions

de dòlars, una xifra molt inferior a la del compromís establert.

A més, l'elevat nivell d'endeutament de països com Somàlia o Moçambic agreuja encara més les conseqüències dels fenòmens meteorològics extrems, ja que redueix els recursos amb què aquests països poden comptar per millorar la seva resiliència davant futures catàstrofes, així com per impulsar el seu desenvolupament a través d'un model baix en emissions de carboni. Per exemple, el deute de Somàlia ascendeix al 75% del seu PIB. Si els fons que rep per lluitar contra el canvi climàtic es canalitzen a través de préstecs, el país corre el risc d'endeutar-se encara més. Segons l'informe, prop de dues tercers parts dels fons per a la lluita contra el canvi climàtic s'aporten a través de préstecs que s'han de tornar.

La crisi climàtica: ara i aquí

■ Oxfam i les nostres organitzacions sòcies som testimonis dels estralls que causa el canvi climàtic, i en la nostra tasca per donar-hi resposta constatem que són les persones més pobres les que estan pagant un preu més alt. Les dones, homes, nenes i nens en situació de vulnerabilitat perden les llars, els mitjans de vida i els éssers estimats a causa d'unes inundacions, sequeres i tempestes que són cada vegada més freqüents i perilloses, i que s'agreugen a causa d'una crisi climàtica a la qual gairebé no han contribuït.

Fatuma, moçambiquesa de 30 anys, després que el cicló Kenneth causés danys molt greus a la seva casa: "Haviem llegit alguna cosa sobre els ciclons a l'escola, i havíem vist algun programa a la televisió. Sabíem que la gent hi moria, però no sabíem com era de debò un cicló. Quan va començar a bufar el vent, tothom va buscar un arbre al qual agafar-se per no sortir volant. La pluja ens copejava a la cara com si fossin pedres. Vaig agafar la motxilla dels meus fills amb una mica de roba, perquè no volia que passessin fred".

Dhudi, de Somalilàndia: "La sequera encara ens afecta. Encara no tenim ni aigua ni bestiar. No hi ha res a fer. Algunes persones desplaçades no tenen un lloc on viure. La majoria d'aquestes persones són pastors sense educació formal, així que no hi ha oportunitats per a elles".

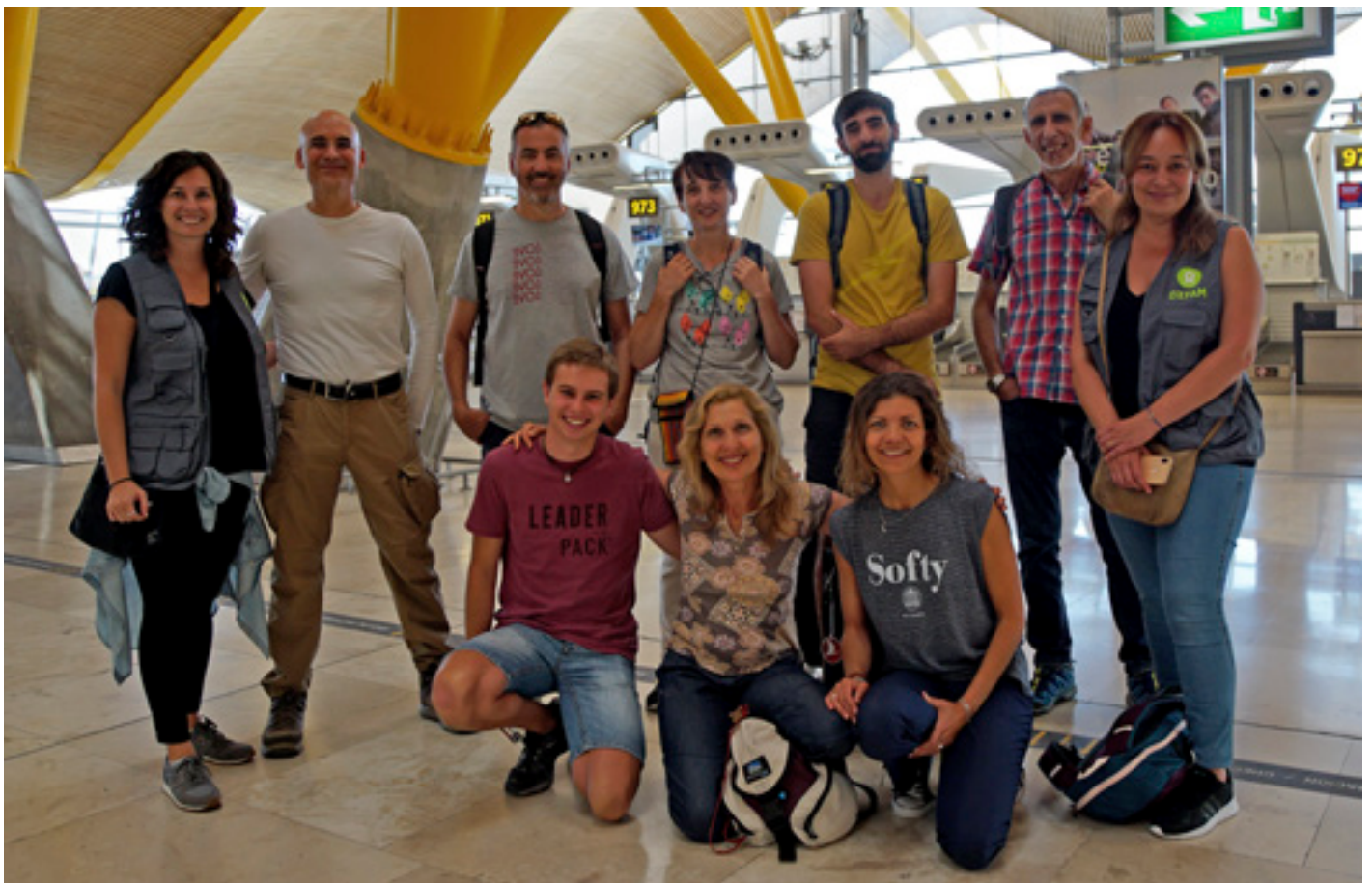

Més informació a:
bit.ly/QuienPagaElPrecio

HONDURES, PAÍS DE DONES VALENTES

Sempre és una aventura el viatge que fem cada any amb els nostres col·laboradors i col·laboradores, i el d'enguany a Honduras ens ha permès descobrir històries i vides de moltes dones increïbles. Tot va començar en el moment en què més de cinc mil persones van decidir participar en el sorteig; la Dolors, el Joan, el Fernando, l'Elena, el Juan, l'Íñigo, el Gilberto i la Patricia han estat les afortunades d'aquest any. No va ser un viatge senzill: abans de marxar vam haver de superar alguns obstacles. Inicialment, estava pensat fer el viatge al juliol, però per qüestions de seguretat al país es va haver d'ajornar. Finalment, l'aventura va començar el 31 d'agost. Teníem tantes ganes d'arribar-hi que al final només ens hem quedat amb els riures i les anècdotes d'aquest viatge inoblidable.

Text: Noemí Ponsico i Tania Meyniel, d'Oxfam Intermón | **Fotos:** Lorena Lácar / Oxfam Intermón

TEGUCIGALPA

La primera persona que hem conegut és l'Alfredo, un company d'Oxfam Hondures que ens acompanyarà durant tota la nostra aventura, començant per les oficines que Oxfam té a Tegucigalpa, on ens reunim amb una part de l'equip. A l'aire es pot ensumar una il·lusió compartida: l'equip està content de conèixer els socis i sòcies que col·laboren perquè es pugui dur a terme el treball en el terreny, i per al nostre grup és una alegria conèixer de primera mà el conjunt de professionals que vehiculen la seva ajuda.

Amb les notícies rebudes fins al moment, no ens sorprèn que el primer punt de la nostra agenda sigui el *briefing* de seguretat. Durant les últimes dècades, Hondures ha esdevingut un lloc de més risc, amb alts nivells de criminalitat i violència, i per això era molt important que l'oficial en resiliència i gestió de riscos, el Carlos, ens donés les consignes que cal que seguim durant la nostra estada al país.

El George, director d'Oxfam Hondures, ens ha fet un resum de l'activitat que la nostra organització desenvolupa al país, la qual cosa ens permet començar a entendre com és d'intensa i àmplia, com també l'enfocament de gènere que tenen la gran majoria dels projectes.

Ja posats en situació, i juntament amb l'experta d'Oxfam en el tema, la Lizette, ens hem dirigit al primer projecte del viatge: un refugi per a dones víctimes de violència domèstica i de xarxes de tràfic de persones. Allà ens rep l'Ana Cruz, directora de l'Asociación Calidad de Vida. La situació de les dones a Hondures és

“En el món d'aquestes dones, amb molt poca cosa fan una barbaritat. Crec que ens queda molt per aprendre i que hem de continuar col·laborant.”

Elena

terrible: més de 4.000 femicidis en els últims dos anys, dels quals un 96% han quedat impunes. Ens explica que al refugi acullen dones que fugen de les violències donant-los una llar i l'acompanyament que necessiten per començar una nova vida, i també ens descriu el treball de pressió que es fa al Govern i al sistema judicial perquè es compleixin les lleis existents i es destini una part del pressupost públic a l'erradicació de la violència contra les dones i nenes. L'Ana és una dona forta; parla pausadament i sense perdre el seu bonic somriure, ni tan sols quan ens explica com ella i altres dones estan amenaçades pel treball

que fan. Ens quedem sense paraules; la nostra primera presa de contacte és duríssima, però alhora està plena de valentia i esperança.

A la tarda, ens desplaçem amb la nostra companya Fátima i l'organització Alternativas y Oportunidades fins a la Colonia Ramón Amaya, un barri de Tegucigalpa de petits habitatges amb sostre d'uralita. Allà ens rep un grup de dones enèrgiques, propietàries dels seus propis negocis, que ens expliquen com ha canviat la seva vida gràcies als microcrèdits que els han estat concedits per muntar o millorar els seus comerços, normalment situats a la part davantera de les seves cases. Visitem un petit establiment de queviures, una parada de menjar per emportar, una botigueta de bijuteria artesanal, un petit estudi de manicura i un local de venda de "soies" (uns *snacks* fets de farina de blat de moro fermentada i fregida) on la Clementina, una de les dones que participen en el projecte, ens n'ensenya el procés d'elaboració i comercialització i ens convida a fregir els seus productes i a tastar-los. Totes aquestes dones estan molt contentes d'haver pogut accedir als microcrèdits, ja que moltes altres organitzacions estableixen límits d'edat per poder tenir-hi dret.

Ha estat un dia ple d'emocions: la cruesa de la visita del matí i l'alegria i il·lusió de la de la tarda. El denominador comú, les dones.

“Aquests dies recupero l'esperança, perquè les persones que estic coneixent em demostren que, si es vol, es pot.”

Gilberto

AMAPALA, COSTA DEL PACÍFIC

Hondures és el segon país més gran de l'Amèrica Central i Oxfam Intermón té projectes en gran part del territori, així que no hi ha més remei que fer molts quilòmetres per veure'n el màxim possible.

El nostre company Omar ens espera a Amapala, un municipi de l'illa d'El Tigre, al golf de Fonseca, en la costa pacífica del país. Per arribar-hi, agafem un transbordador que ens acosta a l'illa. Ens hi reben les companyes de Coddeffagolf (Comité para la Defensa y Desarrollo de la Flora y Fauna del Golfo de Fonseca), que ens descriuen la tasca que duen a terme amb els grups de dones mariscadores per millorar les seves tècniques de pesca i de tractament del marisc i el peix per a la seva venda. Ens ensenyen com és el seu treball diari, els *chiqueros* que han construït i com amb les millores que han pogut incorporar gràcies a les capacitacions rebudes poden obtenir un marge de benefici més gran dels seus productes. S'enorgulleixen de la feina que desenvolupen com a impulsores i preservadores del medi ambient, i del viatge que aviat faran a Espanya per continuar formant-se en tècniques que podran incorporar al seu treball. Les

condicions a Amapala són duríssimes, no és fàcil treballar sota el sol abrasador, però elles estan disposades a continuar esforçant-se dia rere dia per aconseguir una vida millor.

Ens acomiadem amb un fins aviat, sobretot la nostra sòcia Patricia, que es va retrobar fa uns dies amb elles a la Corunya. Tornem per mar a Coyolito i de nou ens esperen hores de carretera. Pel camí se suma a l'equip la Nancy (que ens ha ajudat a organitzar el viatge des del començament). Ella i l'Alfredo s'encarregaran de guiar-nos i cuidar-nos fins al moment de tornar a casa.

“Sens dubte, experiències com aquesta són el millor reforç per als que pensem que sí que és possible canviar les condicions de vida de les persones que no han tingut la fortuna de néixer en un entorn fàcil.”

Patricia

SAN MARCOS DE LA SIERRA

La destinació següent és San Marcos de la Sierra, un petit municipi rural del departament d'Intibucá. La Xiomara, una companya d'Oxfam Hondures, ens espera amb Las Hormigas, una organització de dones creada per fer valer els seus drets impulsant la participació en igualtat de condicions des del seu entorn. Són

“Il·lusiona i fa pensar que hi ha solució. Jo les animo a continuar així, amb aquesta valentia, i a tirar endavant, que nosaltres sempre hi serem.”

Juan

més de vint, moltes d'elles víctimes de violència de gènere, i cadascuna ens explica com el grup l'ha ajudat i com la seva vida i el seu entorn han millorat, de mica en mica, a força de molt d'esforç i coratge. Són petites productores i artesanes que han de desplaçar-se fins a La Esperanza, a gairebé una hora de distància, per

vendre-hi els seus productes. Tenen clar l'objectiu: construir a San Marcos un mercat que els estalviï haver de recórrer llargues distàncies i els permeti augmentar els beneficis en comptes de perdre ingressos i temps.

Fa goig sentir els seus plans de futur i com es veuen elles mateixes dintre d'uns anys. Marxem de San Marcos carregats de fruita riquíssima i preciosos productes d'artesanía. I, sobretot, amb la il·lusió que, en gaudir-ne, estem donant suport a un grup de dones que ha deixat empremta en els nostres cors.

Passem les hores següents viatjant. Això sí, tenim la sort de poder fer un descans per menjar i estirar les cames al llac Yojoa, un autèntic trosset de paradís.

SANTA MARÍA DE LA PAZ I LA ESPERANZA

Ningú no ens havia avisat que avui seria un altre dia de grans emocions, però només amb mirar l'agenda ja podíem haver intuït alguna cosa. Tornem a matinar i ens posem en ruta fins a Santa María de la Paz, una localitat amb un entorn preciós. Ens sorprèn com és de verd el paisatge, tenint en compte els problemes de sequera i la manca d'aigua de què tothom ens parla (només els queden reserves per a 40 dies...).

Ens hi reben les dones del municipi i ens expliquen com han aconseguit que el pressupost públic destinat a polítiques de salut, educació, protecció i empoderament de les dones realment s'inverteixi en aquests temes. Ens sobta l'exhaustiva rendició de comptes que ens fan amb les ajudes rebudes i com de fermes es mostren per continuar aconseguint avenços.

La Jazmín i el Maurici, d'Oxfam, ens acompanyen a una de les 32 comunitats del municipi per veure un projecte de famílies apicultores. Ens expliquen com els permetrà diversificar l'entrada d'ingressos i, així, córrer menys riscos pels canvis del clima o els dels preus al mercat i no ser tan vulnerables. Ens conviden a conèixer els seus ruscs, això sí, després de protegir-nos bé amb roba adequada per a l'ocasió.

Després ens dirigim a La Esperanza. Només entrar als seus carrers ens adonem que som a la casa de Berta Càceres, l'activista ambiental assassinada l'any 2016: els seus

veïns i amics li reten homenatge amb tota mena de pintades fetes a les parets. "La Berta viu!" s'ha convertit en el seu crit de guerra. La família de la Berta ens espera protegida per dos furgons de policia apostats a l'entrada de la casa, perquè tots els seus membres estan amenaçats. Ens reben al saló, on tenen un petit altar amb fotografies i records. Parlem amb la mare i dos dels germans de la Berta. En aquesta ocasió ens acompanya també la Tanya, l'experta en incidència política que els està donant suport i que s'ha convertit en un membre més de la família. Ens parlen del dolor i asseguren que seguiran la lluita que va començar la Berta, per a la qual cosa el primer pas és aconseguir que els autors intel·lectuals de l'assassinat no quedin impunes. No paren d'agrair-nos el suport rebut d'Oxfam i de les més de dues mil persones que des d'Espanya van signar una petició al Govern hondureny perquè es fes justícia. Ens demanen que continuem fent pressió des del nostre país: estan convençuts que la pressió internacional és l'únic camí.

És una visita que ens regira per dins; ens indigna i ens sembla impossible que pugui passar una cosa com aquesta. Més encara quan ens assabentem de la quantitat d'activistes que són amenaçades i assassinades. Berta Càceres és només una de tantes.

Ens acomiadem amb l'encàrrec de difondre la història de totes aquestes dones, víctimes per ser defensores de les persones i del lloc on viuen, i l'obligació personal de fer el que estigui a les nostres mans perquè es faci justícia.

Les fortes i constants amenaces al personal d'Oxfam i la inseguretat generalitzada al país fan que durant tot el viatge no haguem pogut sortir amb llibertat de l'hotel. Aquesta zona és més tranquil·la, en aquest sentit, i a la nit, per primera vegada, fem una passejada pel poble.

"Aquestes dones són d'una pasta especial, amb la qual estan fetes les grans lluitadores de la història. M'alegro que organitzacions com Oxfam ho vegin i hi treballin braç a braç."

Íñigo

"Espero que altres persones puguin ser partícips de la nostra experiència i continuïn col·laborant perquè aquests projectes tan importants tinguin un final."

Dolors

SAN PEDRO SULA

Novament de la mà de la nostra companya Tanya, hem anat a conèixer un grup de treballadores de les maquiles (indústries tèxtils estrangeres que gaudeixen d'avantatges legals i fiscals). Ens esperen en un hotel del centre de la ciutat, ja que no ens poden rebre a la seu de Codemuh [Colectiva de Mujeres Hondureñas] perquè és just el dia de la setmana en què les seves oficines es transformen en un centre d'assistència mèdica. Maria Luisa Regalado, directora de Codemuh, ens narra la vulneració de drets per part de la indústria maquilera a Honduras. El relat sembla tret d'una altra època. Codemuh és una entitat dirigida per dones que impulsa processos d'organització,

“Estic profundament agraït pel temps que ens han dedicat, i crec que el treball que estan fent és increïble i que de ben segur que tiraran endavant.”

Joan

capacitació, investigació, assessoria jurídica i atenció mèdica a dones víctimes d'aquestes condicions tan precàries. Amb el temps s'ha convertit en un actor clau en la sensibilització i la incidència política dels drets de les treballadores de les maquiles.

Algunes d'aquestes dones, inevitablement entre llàgrimes, ens relaten la seva experiència i ens parlen de les lesions que pateixen a causa d'una feina repetitiva, duríssima i devastadora per a la seva salut, que exerceixen durant hores eternes al llarg d'una pila d'anys. Resulta difícil comprendre que siguin capaces de suportar tant, i fins i tot de passar set per tal de no anar al lavabo per no ser amonestades durant la jornada laboral. Una vegada més, però, les seves ganes de canviar les coses i de millorar la seva realitat ens retornen un punt d'esperança i energia que ens contagia el seu entusiasme i les ganes de fer que mai deixin de rebre el nostre suport.

“El que m'ha arribat al cor és conèixer la gent per la qual es desviuen Oxfam i les seves organitzacions sòcies.”

Fernando

ÚLTIM DIA

Un dia estrany, de comiats... La nostra rutina matutina és la mateixa: matinar, esmorzar, pujar els equipatges al sostre del *busito* (la furgoneta) i posar-nos en marxa, però sabent que avui el dia és diferent, ja que la destinació és l'aeroport de San Pedro. Fotos de grup i una correguda després de l'últim avís.

Durant tot el recorregut per Honduras hem rebut infinitat d'exemples de sacrifici, d'esforç, de reptes superats i d'esperança. I també mostres d'agraïment, d'afecte cap a les persones que, des de la distància (tan sols geogràfica), doneu suport a tota aquesta gent tan meravellosa que hem conegut en el viatge.

Per a nosaltres, com a part d'Oxfam Intermon, és molt especial poder traslladar-vos cada any aquestes experiències de viatge.

Però el que ho ha fet encara més especial han estat els nostres companys i companyes de viatge. Milions de gràcies a Fernando, Elena, Dolors, Joan, Patricia, Íñigo, Gilberto i Juan per totes les emocions i la passió que heu posat en cada moment, per la vostra mirada crítica i constructiva, per la vostra curiositat infinita, pel vostre compromís i solidaritat, per la vostra confiança i proximitat.

I gràcies a totes les persones que, viatjant o no, esteu fent possible que la vida de tanta gent canviï.

Més informació a:

www.oxfamintermon.org/viatgecolaboradors

RESUM D'ACTIVITATS 2018-19

En aquest resum destaquem només alguns dels resultats obtinguts durant el període de març del 2018 a març del 2019 (el nostre exercici comptable), gràcies a la generositat de totes les persones que ens doneu suport. Per a informació més exhaustiva, pots entrar a:
www.OxfamIntermon.org/ca/transparencia

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

Una tècnica d'Oxfam, durant la jornada de transferència de diners per a les famílies afectades per la sequera. Un grup de dones esperen el seu torn per rebre les transferències que els permetran anar al mercat i comprar-hi blat de moro, arròs, vegetals, fruita i articles de neteja.

L'ORGANITZACIÓ

Som una organització íntegra, i exigim a les persones que treballen i col·laboren a Oxfam Intermón aquesta mateixa **integritat i compromís**. Tot l'equip, incloent-hi el voluntariat, subscrivim un **codi de conducta** que estableix responsabilitats i obligacions contra el frau, la corrupció i tota mena d'abús de poder, violència sexual o conflicte d'interès. Davant qualsevol comportament que contravingui el nostre codi, **actuem amb contundència**. A més, aquest últim any hem engegat un nou **Pla d'igualtat**, que és el reflex de la nostra aposta per avançar en la igualtat de gènere, així com noves **mesures a favor del medi ambient** a les nostres oficines. La nostra **gestió** continua sent **rigorosa, responsable i transparent**, rendint comptes a través d'auditories internes i externes, i exigint els mateixos estàndards a les organitzacions i empreses a les quals donem suport.

EUGENIA ROJAS

Responsable dels programes de salvaguarda

A més de tot l'impuls institucional, cadascun de nosaltres té una responsabilitat individual per transformar els nostres llocs de treball en entorns segurs.

MIGUEL COROMINAS

Tècnic de serveis generals de la seu central (Barcelona)

Fa molt de temps que apliquem mesures a favor del medi ambient. Per exemple, des del 2009 tota l'electricitat que consumim ve d'energia renovable. Però volem fer més coses, com ara eliminar l'ús de paper i reduir el plàstic tant com sigui possible.

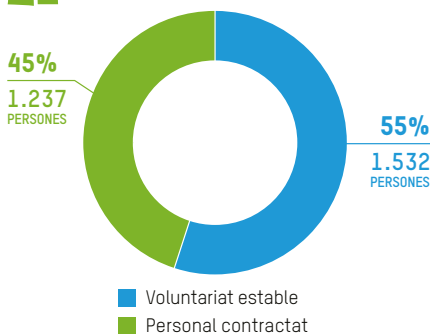

UN EQUIP COMPROMÈS

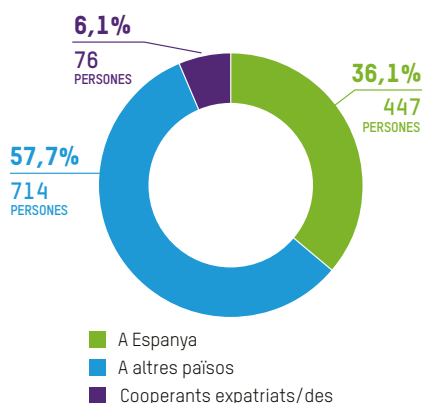
L'equip està format per **1.237 persones contractades**, de les quals el **47% són dones**, i **1.532 persones voluntàries (78% dones)**. Als països on treballem, donem prioritat a la contractació de **personal local**. Totes les persones de l'equip compartim uns mateixos valors i ens mou un objectiu comú: construir un futur sense pobresa on totes les persones puguem gaudir dels nostres **drets**. Per aconseguir-ho, treballem en **aliança amb organitzacions locals**, promovent canvis sostenibles, sempre **juntament amb comunitats i persones** que, malgrat viure en la injustícia, s'impliquen per superar-la. Hi col·laborem estretament perquè puguin **fer arribar les seves demandes als líders** internacionals i locals, i publiquem **informes** que denuncien, fan propostes i aporten dades rellevants.

EQUIP OXFAM INTERMÓN

 2.769 PERSONES

PERSONAL CONTRACTAT

ZAKARIAS MOHAMED ABDI

Responsable d'aigua i sanejament d'Oxfam

Treballa amb comunitats afectades per la sequera i el conflicte a Somalilàndia. És un gran repte però l'impacte d'Oxfam a les comunitats recompensa totalment, no té preu.

CARLES FARRÉ MUÑOZ

Voluntari de la seu de Barcelona

El que més m'agrada és el tracte familiar, la manera de treballar. Oxfam Intermón m'ha ajudat a créixer com a persona, a ser millor, i em sento totalment integrat en un grup de treball.

Uns nens i nenes omplen els seus bidons en un dels punts d'aigua construïts per Oxfam en una petita localitat de la governació d'Amran, al Iemen.

© Sami M. Jassar / Oxfam

PROPORCIONEM AIGUA PER SALVAR VIDES

Les crisis humanitàries actuals són complexes i duren anys: Iemen i Síria en són exemples. A més, hi ha més sequeres, huracans i terratrèmols a causa del **canvi climàtic**, i això provoca **desplaçaments forçosos**, **violència** (sobretot contra les dones) i pèrdua dels mitjans de vida. Són alguns dels reptes del període 2018-19, un any en què hem treballat per salvar vides, proveint **aigua**, **alimentació** i **protecció**.

YEMEN

3 MILIONS DE PERSONES AMB AIGUA POTABLE, 100.000 FIRMES A ESPANYA CONTRA LA VENDA D'ARMES

El Iemen viu la **pitjor crisi humanitària del món**: el 80% de la població necessita ajuda. Des del 2015 hem assistit més de 3 milions de persones (1,9 milions el 2018-19) amb aigua potable i aliments. A Espanya, 100.000 persones han demanat al Govern espanyol que deixi de vendre **armes a l'Aràbia Saudita**, que les pot estar fent servir en el conflicte.

COLÒMBIA

UNA RUTA SEGURA PER A LES PERSONES QUE MIGREN DE VENEÇUELA A COLÒMBIA

Més de 4 milions d'habitants han sortit de Veneçuela, i Colòmbia és el principal país d'acollida. El viatge són **8 dies a peu amb molts riscos**, en què les dones i nenes s'exposen a tota mena de violència. Prop de 9.000 persones hi han rebut suport amb menjar calent, informació sobre els riscos i un bitllet d'autobús que els permeti viatjar amb seguretat.

SÍRIA

ASSISTÈNCIA PER A PERSONES MIGRANTS I REFUGIADES A JORDÀNIA, EL LÍBAN, SÍRIA I GRÈCIA

Més de la meitat de la població siriana ha fugit del conflicte, i països com Jordània, el Líban o Turquia n'han acollit la major part. Subministrem aigua potable, sanejament i aliments a Síria, Jordània i el Líban. A Grècia, garantim assistència legal i mèdica i formació, i al camp de refugiats de Moria (Lesbos) treballem amb la població més vulnerable.

BANYA D'ÀFRICA

ENERGIA SOLAR QUE FA BROLLAR AIGUA POTABLE AL DESERT

Somalilàndia és una de les zones de la Banya d'Àfrica on milers de persones han millorat el seu accés a l'aigua gràcies a la **construcció de dessalinitzadores que funcionen amb energia solar**: hem aconseguit portar aigua potable a més de 1.000 persones al dia. Fins aleshores, l'aigua era subterrània i salada.

REDUÏM LA DESIGUALTAT

Les **crisis humanitàries** a l'Amèrica Llatina, el sorgiment de **lideratges xenòfobs i populistes**, la **precarització de l'ocupació** i la **retallada de drets fonamentals** estan molt relacionats amb la **crisi global de desigualtat**. El 2018-19, entre altres coses, hem aconseguit **avenços en polítiques tributàries** i hem impulsat l'accés equitatiu, sobretot de les dones, als recursos naturals en diversos països.

ESPANYA ZONES LLIURES DE PARADISOS FISCALS I TERMÒMETRE DE RESPONSABILITAT FISCAL

Dos avenços per reduir la desigualtat. Un: ja en són 90, els municipis adherits a la iniciativa **Zones Lliures de Paradisos Fiscals**, que continua sumant **ajuntaments i institucions públiques compromesos a contractar només empreses que no operin en paradisos fiscals**.

Dos: amb l'Associació d'Inspectors d'Hisenda hem creat una eina que **permetrà a les empreses mesurar la seva responsabilitat** a l'hora de pagar impostos.

EL SALVADOR I HONDURES PARALITZADES DUES LLEIS DE PRIVATITZACIÓ DE L'AIGUA I LA TERRA

Dos canvis legislatius pretenien privatitzar recursos naturals tan fonamentals com la terra (a Hondures) i l'aigua (a El Salvador). L'impacte sobre la vida de milions de persones podria haver estat enorme. La participació activa amb altres organitzacions ha resultat fonamental en tots dos casos.

BURKINA FASO I TXAD AUGMENT DE LA RECAPTACIÓ D'IMPOSTOS I MÉS TRANSPARÈNCIA EN ELS PRESSUPOSTOS PÚBLICS

A tots dos països, l'objectiu és comú: **millorar la recaptació d'impostos i la implicació del Govern i la població**. A tres municipis de Burkina Faso, la **recaptació gairebé s'hi ha triplicat**. En un país amb una economia informal elevada, hi treballem per sensibilitzar sobre la **importància de pagar impostos per poder invertir més en serveis socials**.

PERÚ NOVA LLEI CONTRA L'ELUSIÓ TRIBUTÀRIA

El Perú ha patit històricament un elevat **frau fiscal**. Els últims anys hem treballat amb la **Xarxa Llatinoamericana per la Justícia Econòmica i Fiscal** i, després d'una llarga mobilització col·lectiva, s'ha aprovat una llei que permetrà recaptar **més fons per invertir en polítiques públiques**.

Campanya d'incidència política per incidir en la declaració de ciutats lliures de paradisos fiscals.

© Oxfam Intermón

ASSEGUREM ALIMENTS I FEINA DIGNA

En el període 2018-19 hem pres més consciència que estem davant una **dobla crisi (climàtica i de desigualtat)** per a la qual calen solucions urgents i globals. Els **conflictes**, la **inseguretat** i la **crisi climàtica** han provocat el desplaçament forçós de centenars de milers de persones, que han perdut la manera d'assegurar-se aliments i possibilitats de prosperar. Treballem amb **poblacions vulnerables** per evitar morts i migracions.

ÀFRICA DE L'OEST FEINA I ALIMENTACIÓ SANA AMB EL SECTOR LÀCTIC LOCAL

A Burkina Faso, Mali, el Níger, Mauritània, el Senegal i el Txad hem impulsat la campanya “**La meva llet és local**”, en pro dels **petits productors i productores del sector làctic**, que pateixen els estralls del canvi climàtic i la competència de la llet importada. Els sis ministres de Ramaderia s'han compromès a impulsar-la, i a Burkina Faso els canvis al mercat local ja són visibles.

TXAD MILLORA DE LA PRODUCCIÓ AGRÍCOLA I RAMADERA PER ADAPTAR-SE AL CANVI CLIMÀTIC

Donem suport a les comunitats davant el canvi climàtic amb **llavors millorades, formacions i farmàcies veterinàries, centres de vacunació i escorxadors** perquè millorin la seva producció ramadera i agrícola i tinguin **mitjans de vida sostenibles, millors ingressos i reserves alimentàries** per a quan les condicions empitjorin.

NICARAGUA PREPARACIÓ PER AFRONTAR ELS DESASTRES CLIMÀTICS

Hem fet **formacions i pràctiques de preparació davant possibles huracans, inundacions i sequeres** amb petits agricultors i agricultores i amb pobles indígenes. Ara identifiquen alertes, coneixen refugis i evacuacions i saben aprofitar la poca aigua que tenen, preservar aliments i diversificar cultius per fer front a una emergència.

COMERÇ JUST 4.000 NOUS LLOCS DE TREBALL DIGNE

El 2018-19 hem augmentat un 15% les nostres compres de comerç just a petits productors i productores d'Amèrica Llatina, Àsia i Àfrica, i això ha generat **4.000 nous llocs de treball, el 75% permanents i el 31% per a dones**. A més, el 86% dels productes que distribuïm en les nostres botigues tenen certificació ecològica, en la nostra aposta per la sostenibilitat i el medi ambient.

Aminatou Sory envasa iogurt i llet en la unitat de transformació de derivats de la llet Kossam de l'Ouest, una organització local que rep el suport d'Oxfam, a la ciutat de Bobo-Dioulasso (Burkina Faso).

A Honduras ens hem mobilitzat per denunciar la violència contra les dones juntament amb col·lectius de dones i feministes.

DEFENSEM ELS DRETS DE LES DONES

En un món on **no cessen els atacs** a dones defensores de drets humans i del medi ambient, els **femicidis** i les **agressions sexuals**, reforcem la nostra **aposta per canviar imaginaris, sobretot entre el jovent**. A l'Amèrica Llatina i el Carib fa més de 30 anys que treballem amb desenes d'organitzacions en la **defensa d'una vida lliure de violències** i contribuint a **impulsar els drets econòmics i la participació de les dones**.

HONDURES MESURES CONTRA ELS FEMICIDIS

Els dos últims anys, a Honduras hi ha hagut més de **4.000 femicidis** i el **96%** han quedat impunes. Donem suport a les supervivents amb **cases refugi on reben atenció integral** i hem aconseguit que el Govern aprovi per primera vegada **fons destinats a lluitar contra la violència i els assassinats de dones**, per a crèdits a dones rurals, per a una xarxa de cases refugi i per a la investigació de femicidis.

MARROC PREVENCIÓ DE L'ASSETJAMENT SEXUAL A LES DONES

Al Marroc, el 63% de les dones de 18 a 64 anys han estat víctimes d'algun tipus de violència. Hem impulsat, a través de **proposes lúdiques i artístiques en espais públics**, la campanya "Baraka", que contribueix a canviar les idees i pràctiques actuals, per prevenir la violència sexual contra les dones i les nenes. Ha arribat a una població directa de 24.000 persones i indirecta de més de 200.000.

GUATEMALA CONTRA EL TRÀFIC DE PERSONES I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

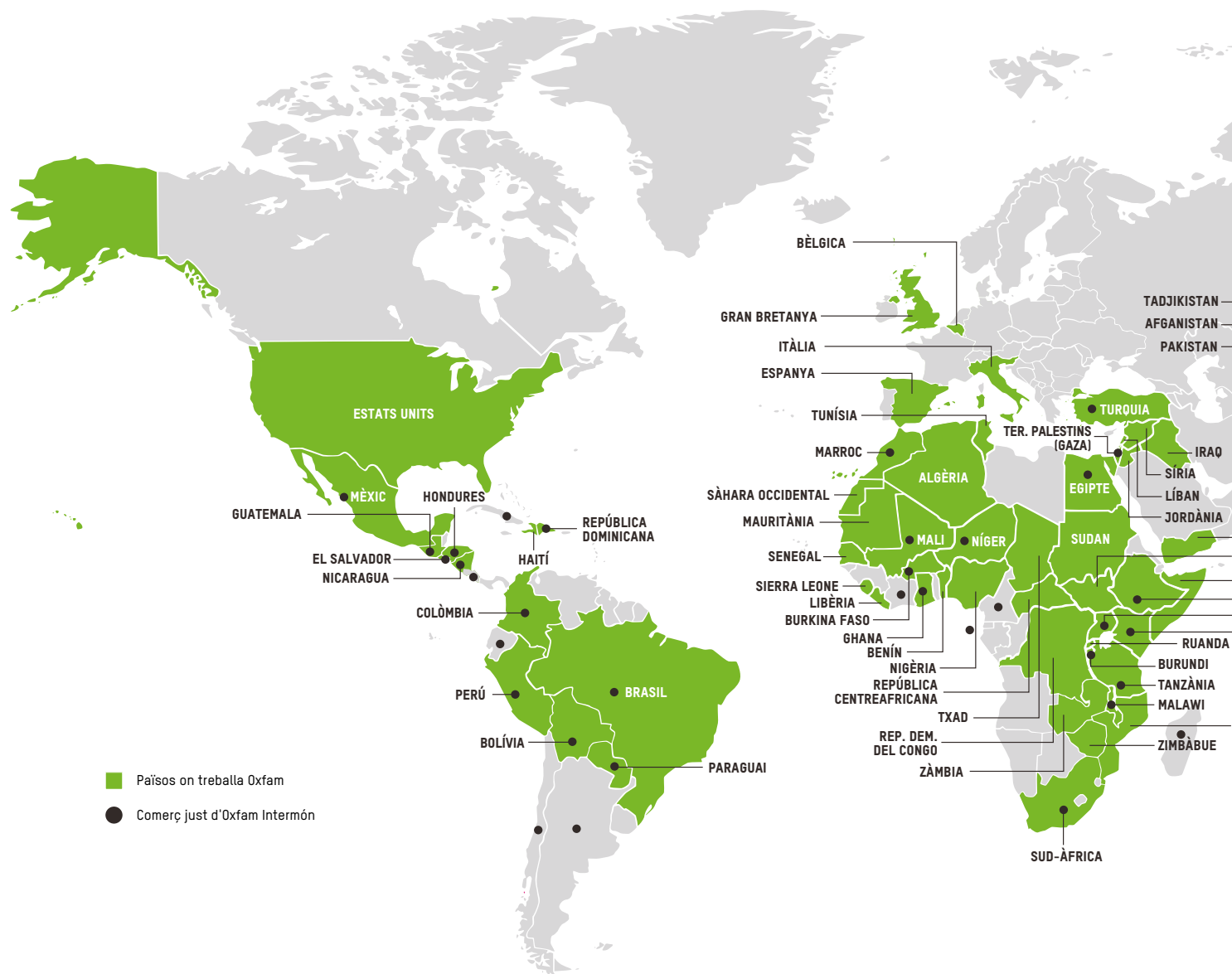
El 2018, el Govern de Guatemala va registrar un total de 10.811 denúncies de violència sexual, 159 denúncies per delictes d'explotació sexual i 274 casos de tràfic de persones. Gràcies a un **treball de coordinació** entre diverses institucions i a la **formació de personal de justícia, fiscalia i migració**, s'està aconseguint que la policia i la fiscalia i la defensoria de dones indígenes **actuin d'una manera més integral**.

AMÈRICA LLATINA CANVIAR ELS ESTEREOTIPS QUE FOMENTEN LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

La campanya "Prou!" és la nostra aportació **per prevenir i erradicar els diferents tipus de violència masclista entre el jovent** d'un dels continents que més la pateixen. Treballem en diferents iniciatives perquè les noies i nois de 15 a 25 anys visquin les relacions de forma igualitària, trencant amb els estereotips de l'amor romàntic i revisant què signifiquen la gelosia i altres tipus de control.

© Oxfam Intermón

ON TREBALLEM

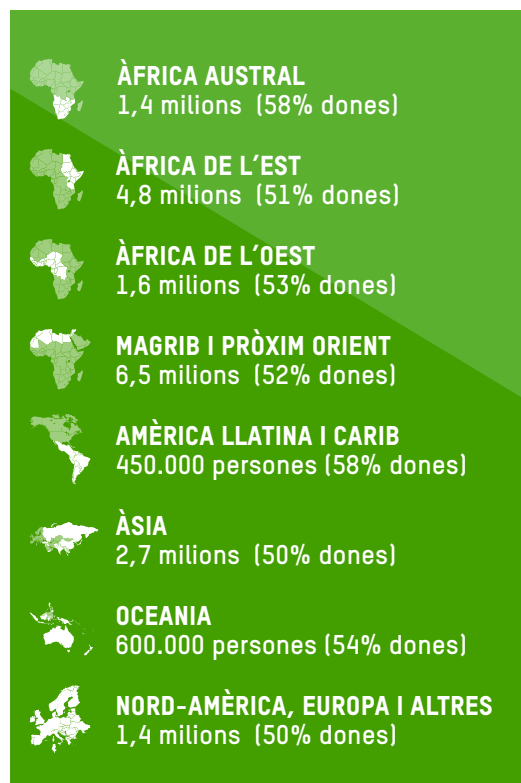
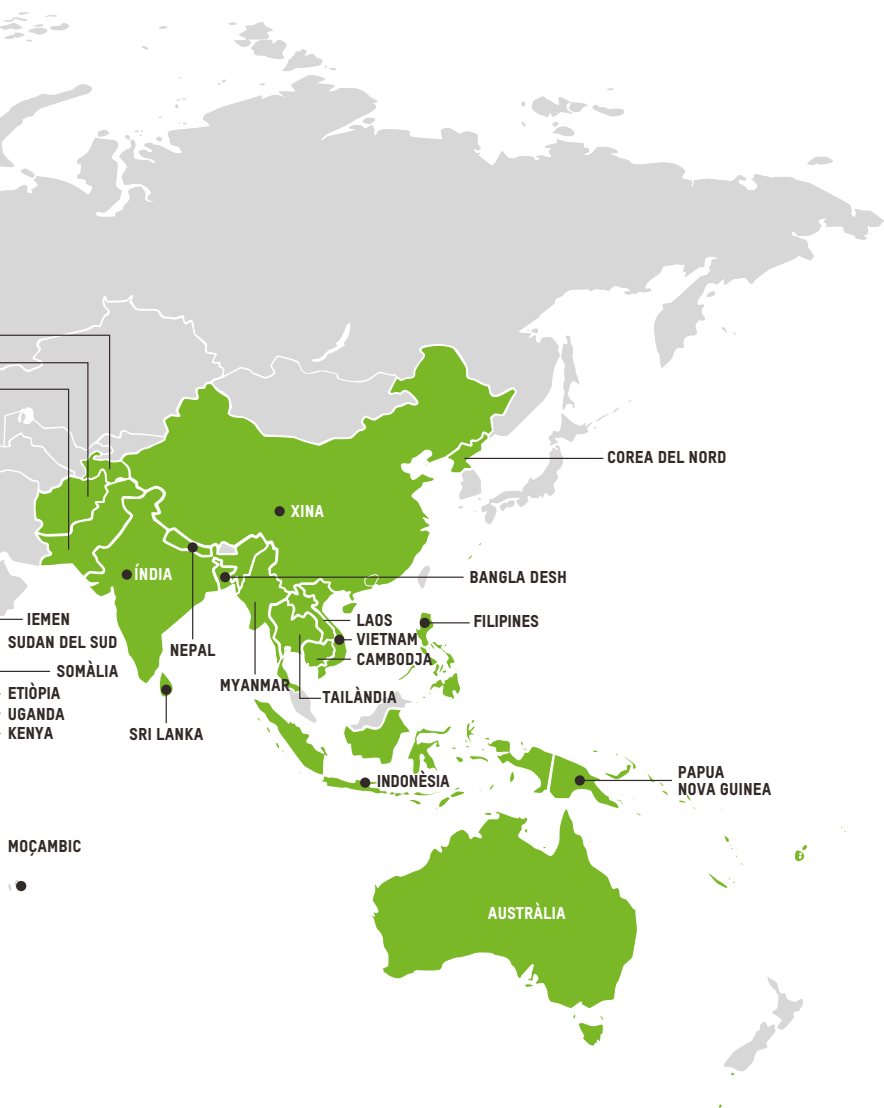
EL NOSTRE TREBALL A ESPANYA

Fa 4 anys vam decidir impulsar també algunes de les nostres causes a Espanya, donant suport a organitzacions més petites que coneixen la realitat local i desenvolupen una tasca fonamental per transformar la nostra societat. En concret, donem suport a **13 organitzacions** de reconeguda trajectòria que treballen en la **defensa dels drets de les dones i de les persones migrants a Espanya**. En total s'han beneficiat del seu treball **25.931 persones de forma directa i 79.929 de forma indirecta**.

També a Espanya, desenvolupem des de fa anys propostes educatives a través d'una xarxa de professorat. Més de **18.900 persones de la comunitat educativa** han participat en alguna de les nostres activitats o han fet servir els nostres recursos.

MÉS DE
90
PAÏSOS

Com a confederació Oxfam treballem en més de 90 països a l'Àfrica, l'Orient Mitjà, l'Amèrica Llatina, l'Àsia i parts de l'Europa Oriental. Com a Oxfam Intermón assumim la responsabilitat de gestionar íntegrament el treball en 13 països: Burkina Faso, el Txad, el Marroc, Mauritània, la República Centreafricana, Bolívia, Guatemala, Haití, Hondures, Nicaragua, el Paraguai, la República Dominicana i Colòmbia.

OXFAM
TREBALLA AMB
3.624
ORGANITZACIONS
SÒCIES

52%
DONES

19,5 MILIONS
DE PERSONES HAN MILLORAT
LA SEVA VIDA GRÀCIES A **OXFAM**

Si vols saber-ne més, pots descarregar-te la llista de programes al nostre web

GESTIÓ ECONÒMICA

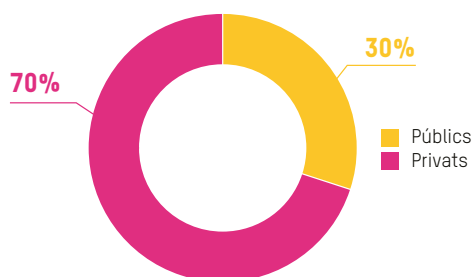
L'exercici 2018-19 ha estat un autèntic repte, en termes econòmics. Hem tancat amb un resultat comptable negatiu d'1.220.834 euros, que ha estat absorbit amb una part de les reserves de l'organització, sense que hagi arribat a comprometre la nostra salut financera. La crisi de reputació del febrer del 2018 s'ha fet visible en els nostres ingressos del 2018-19, sobretot pel que fa a la disminució del nombre de persones que col·laboren econòmicament de manera fixa amb l'organització.

Des de fa més d'un any hem anat ajustant la nostra activitat i les nostres despeses, a més de reforçar les accions encaminades a recuperar la confiança de la nostra base social i de la societat en general, evidenciant millor l'impacte que el nostre treball té a favor de les persones més necessitades i vulnerables i reforçant les nostres mesures de transparència i integritat.

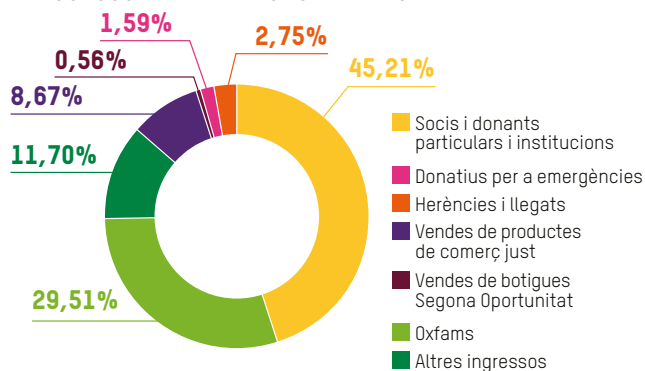
Les dades sobre els nostres programes d'actuació reflecteixen la disminució dels ingressos privats i la menor activitat en les respostes humanitàries respecte dels dos exercicis anteriors, que van ser d'execució extraordinària a causa de la magnitud de les crisis ateses. Així mateix, les despeses d'administració han augmentat per les accions de millora del control intern (auditories interna i externa) i de detecció, denúncia i prevenció de qualsevol tipus de conducta inadequada. També cal esmentar l'impacte del tancament de les botigues Segona Oportunitat, per no haver donat els resultats esperats després de tres exercicis a prova.

Els nostres comptes de l'exercici 2018-19 han estat auditats per KPMG, empresa de prestigi reconegut. Seguint la consigna de la confederació Oxfam de ser auditats per una firma internacional, el nostre Patronat va aprovar fer un canvi després de deu anys amb l'altra entitat.

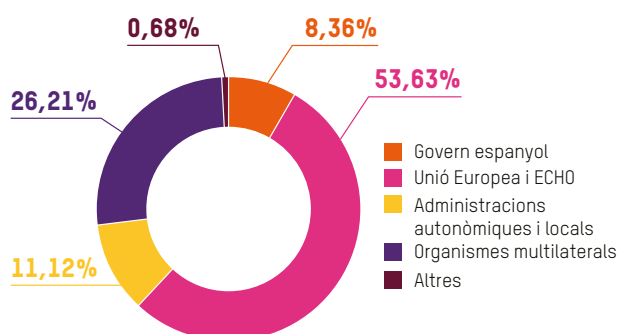
Ingressos

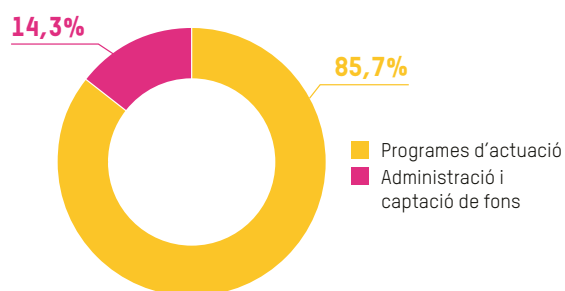
DESGLOSSAMENT DE FONS PRIVATS

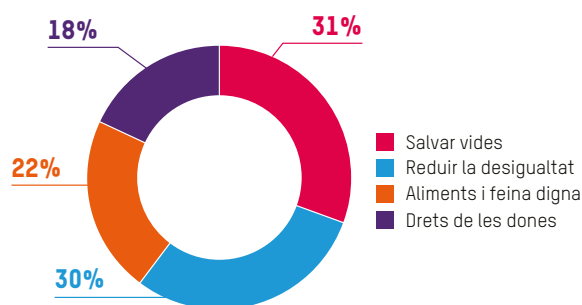
DESGLOSSAMENT DE FONS PÚBLICS

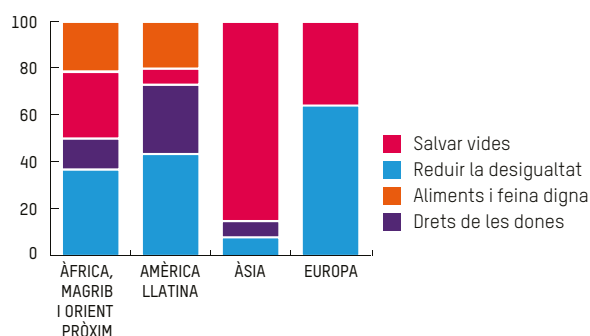
Despeses

PER CAUSES

PER CONTINENTS

AMB TU HO FEM POSSIBLE

Gràcies al teu suport i al de milers de persones, empreses i entitats, podem continuar construint un futur sense pobresa. Cadascuna de les vostres aportacions econòmiques, firmes, comentaris en les xarxes socials, compres de comerç just, participacions en actes i esdeveniments..., cada petita o gran mostra de suport resulta imprescindible i ens fa sentir emparats i sòlids. Gràcies en nom de totes les persones a qui doneu suport.

MIGUEL ÁNGEL MUÑOZ

Actor

Admiro la feina d'Oxfam Intermón. Vaig tenir l'oportunitat de conèixer com treballen a Somalilàndia i em vaig adonar del gran privilegi que és tenir aigua potable. Tant de bo la meua col·laboració serveixi perquè moltes més persones en prenguin consciència i reaccionin.

ELVIRA JIMÉNEZ

Ha inclòs Oxfam Intermón en el testament

A més de col·laborar-hi com a voluntària i sòcia, vaig pensar a deixar a Oxfam Intermón una part del meu testament, perquè forma part de la meua vida i és una cosa més que volia fer. És una manera de donar continuïtat a la vida i els valors de l'organització, i respon una mica al que jo he estat.

JOSÉ MANUEL OLIVA

Participant del Trailwalker

El que més m'ha agradat de participar en el Trailwalker és que es tracta d'un projecte solidari, en el qual no es competeix: vens a ajudar. I ho fas amb un equip al qual tant li fa quedar primer que segon o últim. Aquí hi guanyem tots.

PATRICIA OLVEIRA

Sòcia des de fa 17 anys

He comprovat que és possible canviar les condicions de vida de les persones que no han tingut la sort de néixer en un entorn fàcil. Oxfam demostra que es pot, que val la pena, i ho fa amb plena transparència.

202.998
PERSONES
SÒCIES I
DONANTS

87.405
ACTIVISTES
1.410
EMPRESSES

MÉS DE
250.000
COMPRADORS
DE COMERÇ JUST
1.776
PARTICIPANTS
EN EL TRAILWALKER

400
PERSONES
ENS ESMENTEN
AL SEU TESTAMENT

271.050
SEGUIDORS
EN XARXES SOCIALS

QUILÒMETRES X AIGUA:

10 ANYS DE L'OXFAM INTERMÓN TRAILWALKER

L'edició d'aquest any de l'Oxfam Intermón Trailwalker és més especial que mai: el més gran dels reptes esportius per equips, destinat a recaptar donatius i fer arribar aigua potable a milers de famílies, compleix el seu desè aniversari. I és que milions de persones viuen en la pobresa i milers de dones i nenes han de caminar cada dia molts quilòmetres per anar a buscar aigua. Sabies que amb la recaptació mínima del teu equip podem apropar aigua a més de 30 famílies? Suma't al repte i fes que els teus quilòmetres es converteixin en aigua! **Text:** Itxaso Ferreras, tècnica de comunicació del Trailwalker

Tant si ja has participat en alguna de les edicions anteriors com si no, la d'aquest any no te la pots perdre. Apunta't amb el teu equip a l'aventura Oxfam Intermón Trailwalker i ajuda'ns a fer arribar aigua potable a més de 100.000 persones. Viuràs una experiència única de superació, esport i solidaritat que no només canviarà la vida de milers de persones sinó que també marcarà la teva.

EL REPTA ESPORTIU DE L'ANY

L'Oxfam Intermón Trailwalker és un repte esportiu que consisteix a caminar o córrer 100 km (o 50 km) en equip en menys de 32 hores (o 16 hores). Cada equip està format per quatre persones que han de començar i acabar juntes el recorregut i dues persones que integren el seu grup de suport. Cada equip representa una família, ja que 6 és el nombre mitjà de membres d'una família africana, i amb la recaptació que aconsegueixi estarà apropant aigua a més de 30 famílies de debò!

El recorregut del Trailwalker es pot fer corrent o caminant. Amb l'actitud mental necessària i un bon equip de suport, completar la marxa està a l'abast de qualsevol. I més aquest any, perquè celebrarem aquests 10 anys amb una prova de tan sols 10 km. Ja no tens excusa!

També t'hi pots apuntar amb la teva empresa

■ Vols fer una activitat de *teambuilding* inoblidable? L'Oxfam Intermón Trailwalker és un repte esportiu perfecte per enfortir les relacions entre els membres d'equips corporatius, promovent-hi els valors de superació, cohesió i solidaritat.

Més de 1.500 equips d'empreses ja hi han participat en edicions anteriors i afirmen que han creat un molt bon ambient laboral i han pogut desenvolupar el lideratge i el treball en equip.

"Personalment he de dir que ha estat una de les experiències més gratificants que he viscut. Com a corredor popular que soc des de fa uns anys, he tingut la sort de gaudir de grans esdeveniments, però mai en equip, com el Trailwalker. Ha estat una cosa única."

Sergio Sánchez, cap de transport d'Ingram Micro

GRÀCIES A AQUESTS 10 ANYS HEM APROPAT AIGUA A 1 MILIÓ DE PERSONES

7 MILIONS
d'euros recaptats

23.500
participants

74.230
persones col·laboradores

10 KM: LA NOVETAT D'AQUESTA EDICIÓ

■ Per celebrar aquests 10 anys, hem organitzat una prova de 10 km, perquè moltes més persones puguem gaudir de l'aniversari. T'imagines poder compartir aquesta experiència amb la teva família o amb amics i amigues?

Serà molt emocionant, ja que es durà a terme en els últims 10 km de la prova de 100 km i totes dues modalitats coincidiran en l'arribada a la meta. Aquests 10 km els pots fer corrent o caminant amb els teus familiars, amb companys de feina, amb aquells amics que no s'atrevien a participar-hi... En aquest cas, els equips poden ser d'entre 2 i 10 persones. I el mínim de recaptació també és més assequible: 150 euros per cada membre de l'equip (50 euros per als menors de 12 anys).

DUES UBICACIONS DIFERENTS, UN MATEIX OBJECTIU

Via Verda (Girona): 16 i 17 de maig

Serra de Guadarrama (Madrid): 6 i 7 de juny

Més informació a:
trailwalker.OxfamIntermon.org

EL COTÓ AMB QUÈ ES FAN ELS SOMNIS

La model Judit Mascó, l'actriu Marina Salas i l'esportista Ona Carbonell s'han unit aquest Nadal per impulsar la nostra col·lecció Veraluna Comerç Just de cotó orgànic "Somnis de cotó".

Diàleg amb la natura, equilibri i respecte pel medi ambient. La nova col·lecció de roba de cotó orgànic Veraluna "Somnis de cotó" està inspirada en aquests elements, en la necessitat de tenir cura del planeta i de nosaltres mateixos.

El cotó de la col·lecció de Veraluna prové de Chetna Organic, una associació de famílies camperoles que el conrea a petita escala amb certificacions ecològiques i de comerç just. Així sabem que reben una retribució justa i que poden somiar amb un futur esperançador. La confecció també es regeix amb aquestes garanties.

Judit Mascó, Marina Salas i Ona Carbonell s'han sumat a aquests somnis celebrant una festa de pijames i posant la seva professionalitat i solidaritat al servei del comerç just. A més dels pijames, càlids i agradables al tacte, Veraluna ofereix una àmplia varietat de peces: càrdigans, jerseis, polos, samarretes, mitjons, bosses de mà i fulards d'una qualitat extraordinària.

Veraluna és 100% comerç just i 100% ecològic. És un cotó amb el qual milers de persones cultiven els seus somnis.

La Judit porta el model 10370230 (Pijama Organic Beta Ocean Birds, disponible en talles S, M, L, XL i XXL, 39,90 €), la Marina porta el 10370193 (Camisa de Dormir Organic Delta Checks Grey, disponible en S, M, L i XL, 32,90 €) i l'Ona porta el 10370339 (Pijama Organic Gamma Ocean Birds, disponible en S, M, L, XL i XXL, 39,90 €).

**Bufanda Organic
Nature Ocean**
(S, M, L, XL)
Ref. 10372074
29,90 €

Polo Organic Omicron Ocean
(S, M, L, XL)
Ref. 10371572
31,90 €

**Samarreta Organic
New Psi Rayas**
(S, M, L, XL)
Ref. 10370612
26,90 €

**Samarreta Organic
Basic II Ocean**
(S, M, L, XL)
Ref. 10370773
25,90 €

**Veraluna Gym Canvas
Plomo Harmony**
Ref. 10372081
24,90 €

**Pijama Organic
Corchea Checks Grey**
(S, M, L, XL)
Ref. 10370117
39,90 €

**Pijama Organic
Kid Mu Ocean
Birds**
(2, 3, 4)
Ref. 10370599
32,90 €

**Veraluna Gym Small Canvas
Ocean**
Ref. 10372104
22,90 €

**Veraluna Socks
Red Print
Hexagon**
(37-41)
Ref. 10385951
6,90 €

**Veraluna Socks
Blue Print Checks**
(37-41)
Ref. 10386033
6,90 €

**Veraluna Socks
Red Print Dots**
(37-41)
Ref. 10385951
6,90 €

**Veraluna Enso Canvas
Dressing Case Plomo**
Ref. 10372135
12,90 €

Podràs trobar aquests productes, a més dels d'alimentació i cosmètica natural, a les nostres 34 botigues distribuïdes per tot Espanya o a la botiga virtual: tienda.oxfamintermon.org

La manca de pluges a Guatemala ha afectat les collites de camperols com Lucas Aldana, qui ens mostra com la mongeta està danyada.

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

CONSTRUÏM UN FUTUR SENSE POBRESA

**QUAN HAGIS LLEGIT
LA REVISTA,
COMPARTEIX-LA...**

...amb un amic, un familiar, o dona-la a la biblioteca del teu barri. Com més siguem, més canvis aconseguirem.

900 22 33 00

OxfamIntermon.org

OXFAM
Intermón